

Η ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΑΤΗ ΚΑΒΑΛΛΑ

κῶν συνθηκῶν τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἢ τῶν οἰκειῶν τῶν νὰ συσσωματωθῇ εἰς τόμους. Διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο κατόρθωμα, ἡ βιβλιοθήκη Φέξη ἀπέβη παράγων σπουδαιότατος τῆς πνευματικῆς προόδου, ἐξ ἧς δικαιούται τις νὰ προσδοκᾷ ὅτι θὰ ἀνατείλῃ καὶ διὰ τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν κατόπιν τῆς μακρᾶς ἀσυγγνώστου παραγνωρίσεως τῶν συγγραφέων μας, ἡμέραι ἐκτιμήσεως, ἀγάπης, δόξης, πλούτου. Ἄς τὸ ἐλπίσωμεν καὶ πρὸ παντός ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Φέξη ὑπὸ τὴν νοήμονα ἡγεσίαν τοῦ κ. Ζερβοῦ θὰ προχωρήσῃ, μὴ πτοούμενος ἀπὸ ἀντιξόους ἀλλὰ παροδικὰς περιστάσεις, ἵνα μείνῃ ἡ ἐκδοτικὴ αὐτὴ ἐπιχείρησις μνημεῖον περιφανῆς τῶν Ἑλλ. γραμμάτων.

Ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις συνέστησε μεγάλην ἐπιτροπὴν, ἣτις θὰ συγγράψῃ ἐπίσημος τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἱταλοτουρκικοῦ πολέμου.

Ἡ εἶδησις εἶνε πολὺν διδακτικὴ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Σοφεία ἀναγγέλλεται συγγραφεῶν περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1912—1913. Στρατιῶται, δημοσιογράφοι, ὑπαξιωματικοὶ προ-

χειρίζονται εἰς κριτικούς καὶ ἱστορικούς συγγραφείς. Καίτοι αἱ ἐκδόσεις οὗται ἔχουν σκοπὸν προφανῶς κερδοσκοπικόν, ἐν τούτοις παραπλανοῦν τοὺς ἀναγνώστας εἰς διαμόρφωσιν γνώμης πεπλανημένης διὰ τε τὰ γεγονότα καὶ τὰ πρόσωπα. Τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν ἐν πολέμῳ δρασάντων, ὡς καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ αἵματος καὶ χρημάτων τοῦ ὁποίου ἐστήθησαν τὰ τρόπαια τῆς νίκης νὰ δώσῃ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἱστορικὴν ἀκριβείαν τῆς πολεμικῆς τοῦ στρατοῦ δράσεως. Δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλῃ τις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ συγκροτήσῃ μεγάλην ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴν ἣτις ἀφοῦ συγκεντρωθῶσιν τῶν Μεράρχων καὶ τοῦ Ἐπιτελείου αἱ ἐκδόσεις θὰ συγγράψῃ ἐπίσημος τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου, ὅστις τοσαύτην ἐπέφερε μεταβολὴν εἰς τὸν χάρτην καὶ ὅστις ἔλυσε τὸ περιλάλητον Ἀνατολικὸν ζήτημα.

Τὴν πρωτοβουλίαν ἵνα γραφῇ ἡ Ἱστορία αὕτη δεόν νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς ὁ δαφνοστεφῆς Βασιλεὺς, ὅστις εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ γεγονότα καὶ — τὸ σπουδαιότερον — νὰ τὰ κρίνῃ.

ΔΑΦΝΙΣ

ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θέατρον Κυβέλης

Πρῶτον ἤρχισεν ἔφετος παραστάσεις τὸ θέατρον Κυβέλης τὴν 23 Ἀπριλίῳ μετὴν «Ἀνάστασιν» τοῦ Τολστόη. Εὐθὺς τὴν ἐπομένην ἑσπέραν ἤρχισεν ὁ θίασος Κοτοπούλη μετὴν «Ἰδέαν τῆς Φραγκίσκας».

Ἡ κ. Κυβέλη παρουσιάσθη εἰς τὸν ρόλον τῆς, ὡς «Τρελλοζόριτσο», ὡς «Πανουκλίτσα», ὡς «Μονάκοιβη». Ἡ Κυβέλη δηλαδὴ ἀπαράμιλλος, εἰς τοὺς

πεταχτοῦς, παρθενικοῦς, χαριτωμένους, παιδικούς, πεισματικοῦς, ἀφελεῖς ρόλους.

Ἡ «Πανουκλίτσα» ἀπὸ τὰ νεώτερα ἔργα, ἤρρεσε πολὺ διὰ τὴν εὐθυμον πλοκὴν του. Ἡ Κυβέλη κομποτέχνημα Παρισίνης χάριτος, ἕνα κοριτσάκι ζωηρόν, χαϊδεμένο, σκανδαλιάρικο, φιλάρεσκον, θελκτικόν. Ἀμφιέσεις πρωτότυποι καὶ καλλιτεχνικαί, ἐαριναί. Αἱ συμμαθήτριά τῆς τὴν ἀπεγάλεσαν Πανου-